

villet undlade at udtale, men jeg haaber, at fortsat Forhandling skal bringe Klarhed over det hele.

Jeg nærer ogsaa Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt allerede nu at binde sig til de mange forskellige Anlæg omkring ved Smaalandskøbet paa mange forskellige Steder. I det hele mener jeg, at det er klogest at begrænse sig til noget, der er et samlet Hele, og som kan yde en saadan begrænset Betyggelse, som vi evne at skabe indenfor en nogenlunde rimelig Tid. Hvad der er derud over, mener jeg, det kan være berettiget at antage maa være Fremtidens Sag at afgøre. Naar blot den Betyggelse er skabt, som vi kunne magte indenfor en saadan begrænset Tid, som jeg her har antydet, er det min Mening, at vi maa lade Fremtiden råde for Resten.

Om Flaadeforslaget skal jeg først bemærke, at jeg anser det for rigtigst, at vi snarest muligt komme til at udnytte vort Orlogsværfts Arbejdsevne til dets yderste Grænse, saa at vi kunne beskæftige vort ogsaa efter min Mening vel udstyrede Orlogsværft i en saadan Udstrækning, at det skaffede saa store Fremskridt i vort Søværns Udvikling, som det var muligt at faa. Dette tror jeg vil have Betydning i mere end en Retning. Dernæst vil jeg om Organisationsforslagene kun gøre nogle korte Bemærkninger. Jeg kan i adskilligt henholde mig til, hvad det ærede Medlem fra Maribo (Chr. Reventlow) har sagt. For Hærens Vedkommende er der adskilligt, jeg kunde ønske var anderledes, men det bliver for vidtløftigt nu at gaa ind derpaa. Jeg er enig i den Tendens, som i det hele gør sig gældende, at man kommer saa meget bort fra lang Garnisonstjeneste som paa nogen Maade muligt, og jeg kunde tænke mig, at man i den Henseende gik videre end foreslaaet, at man f. Eks. gav Garden Rekrutter til begge Batailloner og stillede begge Batailloner lige og uddannede ved den ene Bataillon Halvdelen af Mandskabet maaske nogle flere Maaneder af Aaret end ved den anden, hvorved de forskellige Indkaldelser kom til at overskyde hinanden paa en saadan Maade, at man altid havde Mandskab. Paa samme Maade mener jeg, at man kunde træffe en Ordning for Fæstningsartilleriets Vedkommende, saaledes som af det ærede Medlem fra Maribo antydet. Dette vilde bevirke, at man fik mere Mandskab uddannet, og jeg tror, det ikke behøvede i nogen Maade at medføre forøget Udgift. For Flaadens Vedkommende tiltaler det Forslag mig, der ogsaa har været fremme tidligere, om at

uddanne Mandskab, som man beholder som hvervet Mandskab i nogen Tid. Det er ogsaa muligt, at det i Hæren paa visse Omraader kunde være forstandigt at gaa over til en Ordning af noget lignende Art, alt med det Maal for Øje at lette den egentlige Værnepligt og paa samme Tid sikre sig, at der er anvendeligt Mandskab til Stede for hurtig Mobiliserings Skyld.

Til Slutning har jeg kun nogle finansielle Bemærkninger at gøre. Jeg skal da først sige, at jeg nærer megen Tvivl om, at det vil slaa til, som man fra Regeringens Side har ment skulde komme ud af de Realisationer, som man vil foretage til Fordel for de forskellige Anlæg, der ere bragte i Forslag. Staten er nu en Gang en daarlig Forretningsmand. Naar Staten skal handle, enten det er paa anden Maade eller ved at sælge Grunde, som der her er Tale om, handler Staten i Almindelighed daarligt. Staten faar aldrig det ud af det, som private vilde kunne faa, og jeg tror derfor ikke paa, at der kommer saa store Beløb ind, at man derved vil blive i Stand til at gennemføre det, som her er projekteret. Derom kan jeg imidlertid ikke sige noget sikkert, det kan først afgøres, naar Tiden kommer. Derimod vil jeg med Hensyn til Fordelingen af den Byrde, som Gennemførelsen af disse Forslag fører med sig, bemærke, at naar det blev antydet af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) — i Overensstemmelse for øvrig med, hvad den nuværende Forsvarsminister har ytret i al Almindelighed —, at den forøgede Byrde, som Forsvarssagens Gennemførelse vil medføre, skulde bæres af de højere stillede Skatteydere her i Landet — nærmere antydet blev det af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds, at den skulde bæres af Indtægter paa 4,000 Kr. og derover og af Formuer paa 30,000 Kr. og derover —, er jeg her nær ved at dele Betragtning med det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Deuntzer), som ogsaa omtalte dette Spørgsmaal. Jeg har den Mening, at til Landets Forsvar burde egentlig alle være med, selv om de, der kun have ringe Evne, betale et ringere Beløb, thi vort Fædreland staa vi alle lige nær. Men det er selvfølgelig noget, hvorom der kan forhandles, og et Spørgsmaal, hvor jeg for mit Vedkommende vil bøje mig til det yderste.

Men jeg vil ikke undlade at bemærke, at siden vi have gennemført de forskellige nye Love af kommunal Art og Skatte-